

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 619/2014-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. októbra 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sži/21/2013 z 3. decembra 2013 (Rvp 675/2014), sp. zn. 3 Sži/11/2013 z 3. decembra 2013 (Rvp 676/2014), sp. zn. 7 Sži/3/2013 zo 6. decembra 2013 (Rvp 677/2014), sp. zn. 6 Sži/13/2013 z 27. novembra 2013 (Rvp 682/2014), sp. zn. 6 Sžo/87/2013 z 27. novembra 2013 (Rvp 683/2014) a sp. zn. 3 Sži/14/2013 z 3. decembra 2013 (Rvp 684/2014) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 675/2014, Rvp 676/2014, Rvp 677/2014, Rvp 682/2014, Rvp 683/2014 a sp. zn. Rvp 684/2014 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 619/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 21. januára 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uvedenými v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté uznesenia“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa návrhmi podanými Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutí vydaných týmto súdom podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov. Krajský súd jednotlivými uzneseniami rozhodol o zastavení týchto konaní „*podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.*“ z dôvodu, že sťažovateľka nezaplatila „*súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 66 € podľa položky č. 10 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov*“, o čom ju predtým poučil. Na základe odvolaní sťažovateľky najvyšší súd napadnutými uzneseniami uznesenia krajského súdu potvrdil.

Sťažovateľka je presvedčená, že „*súdny poplatok*“ nie je povinná platiť. Tvrdí, že „*zásah všeobecného súdu zaťažil sťažovateľa neprimerane veľkým bremenom a odňal mu možnosť, aby sa o jeho veci konalo podľa relevantnej právnej normy a pri správnom právnom základe*“.

Podľa názoru sťažovateľky napadnutými uzneseniami najvyššieho súdu bolo porušené jej základné právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy a právo

na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto v petite sťažností žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie označených práv týmito uzneseniami najvyššieho súdu, zruší ich a veci vráti najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka zároveň žiada, aby jej ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 675/2014, Rvp 676/2014, Rvp 677/2014, Rvp 682/2014, Rvp 683/2014 a sp. zn. Rvp 684/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a najvyššieho súdu rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu označených práv uzneseniami najvyššieho súdu

Pri predbežnom prerokovaní sťažností ústavný súd zistil, že hoci sťažovateľku v minulosti viackrát upozornil na to, že predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ním je splnenie viacerých všeobecných aj osobitných náležitostí návrhu na začatie konania požadovaných ustanoveniami § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde (napr. III. ÚS 430/2012, I. ÚS 184/2014, III. ÚS 292/2014), medzi ktoré patrí aj dostatočne jasné, určité, zrozumiteľné a kompaktné odôvodnenie (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) námietky porušenia toho-ktorého

základného práva alebo slobody, v predložených sťažnostiach takéto odôvodnenie úplne absentuje. Sťažovateľka svoje sťažnosti založila výlučne na presvedčení, že „*súdny poplatok*“ nie je povinná platiť.

Ústavný súd stabilne judikoval, že skutočnosť, že konanie pred všeobecnými súdmi neskončilo podľa predstáv sťažovateľa, sama osebe nie je právnym základom na namietnutie porušenia jeho práva na súdnu ochranu sťažnosťou podanou ústavnému súdu, pretože označené právo v sebe nezahŕňa záruku úspechu v konaní (II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07, I. ÚS 265/07, III. ÚS 139/08 a iné).

Keďže uvedená judikatúra je sťažovateľke známa a z ústavnoprávneho hľadiska niet žiadneho dôvodu na spochybnenie právnych záverov najvyššieho súdu, ktorý v zmysle jemu zverených kompetencií v odôvodnení napadnutých uznesení presvedčenie sťažovateľky zrozumiteľnou interpretáciou relevantných právnych predpisov vyvrátil, ústavný súd predložené sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 1 poslednej vety zákona o ústavnom súde z dôvodu nespĺnenia zákonom predpísaných náležitostí, ako aj ich zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. októbra 2014